

မြပုလဲခင်

ဝန်းဖြူဟန်

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

အခန်း (၁)

"ကျောင်းက ဘယ်ဆီနေမှန်း မသိတာ၊ အဲ့ဒီတော့ ဘဝစာမေးပွဲ အောင်လက်မှတ်တစ်ခုတော့ ရအောင်ကြိုးစားရမှာ ပေါ့ တီကြီးရဲ့ "

"ခွေးမလေး"

"တီကြီးတူမလေ... ဟဲဟဲ"

"ခေါက်ထည့်လိုက်ရ... ကျောက်ကျော ခွေးသေးပန်းရုပ်နဲ့ "

ခေါက်ထည့်လိုက်ရ ဆိုသော်လည်း တီကြီးလက်က နှင်းသုစံ ခေါင်း ပေါ်သို့ ရောက်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည် ။ တော်တော်လက်မြန်သည့် တီကြီး။ မနာသော်လည်း အချွဲပိုပစ်လိုက်ရသည် ။

"အာ . . လာ. . လာ. . . မှန်တာပြောတော့ လက်မခံချင်ပါလား၊ လောကကြီးကို ခွဲမတိုက်နဲ့ နော်၊ ဒါကြောင့် အပျိုကြီးဖြစ်နေတာ"

"အပျိုကြီးဖြစ်တာ ဘာဖြစ်သလဲ၊ နင်တို့ ကျွေးထားရလို့ လား၊ ငါ့လုပ်စာနဲ့ ငါ စားနေတာ၊ အပူမရှာချင်လို့ နေတာ... ဖနောင့်နဲ့ ပေါက်လိုက်ရ"

လေသံက ဖေဖေလေသံအတိုင်းပဲ။

တီကြီးနှင့် ခပ်ဝေးဝေးသို့ ဆုတ်ခွာလိုက်ရင်း . . .

"အပူမရှာချင်ဘူးဆိုကတည်းက လောကကြီးကို အရှုံးပေးတာ တစ်

မျိုးပဲ တီကြီးရဲ့ ၊ လူဆိုတာ သီးချိန်တန်သီးပွင့်ချိန်တန် ပွင့်ရမယ်၊ ဒါမှ လူသားတာဝန် ကျေပွန်တယ်၊ လူသားဆန် ဆန် လူ့လောကကြီးကို လျှောက်ရင်း ဖြစ်ဖြစ်လာသမျှ ဒုက္ခတွေကို ကျော်လွှားနိုင်ခြင်းဟာ လောကကို အောင်နိုင်ခြင်း တစ်မျိုးလို့ နှင်းသုစံ ထင်တယ်"

"ကြည့်စမ်း. . . ကြည့်စမ်း၊ လူလေးက လက်တောက်လောက်နဲ့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် စကား တွေ ပြောလို့ ပါလား ကြီးကျယ်လေး သမီး"

"တီကြီးမောင် မပါရင် မပြီးဘူး"

တီကြီးသည် သူ့မောင်အငယ်ဆုံး . . အဲ. . နှင်းသုစံ ဖေဖေကို ချစ်စနိုး ကြီးကျယ်လေးဟု ခေါ်သည် ။

တီလေးလည်း ထို့အတူပင်။

ဖေဖေတို့ မောင်နှမများ ထဲတွင် ဖေဖေသည် အငယ်ဆုံး ဖြစ်သည် ။

ထို့ကြောင့် အစ်ကိုနှစ်ယောက်နှင့် အစ်မနှစ်ယောက်ဖြစ်သော တီကြီး၊ တီလေးတို့ က ဖေဖေ အား. . .

"ကောင်ငယ်လေး" ဟု ခေါ်တတ်ကြသည် ။ တစ်ခါတစ်ရံ ငယ်စဉ် ကတည်းက စကားကြီး ကြီးကျယ်ကျယ် ပြောတတ်သော ဖေဖေအား "ကြီးကျယ်လေး"ဟု ချစ်စနိုး ခေါ်တတ်သည် ။

နှင်းသုစံ ကံကောင်းသည် ဟု ဆိုရသည် ။

အမေ့ထံမှ အလှပဆုံးသော မျက်လုံးရွဲ့အလှကို အမွေရသည် မှ အပ ကျန်အစိတ်အပိုင်းများက ဖေဖေနှင့် တစ်ပုံစံတည်း။ အမူအရာ စရိုက်က ပါ အဖေတူသမီးဆိုတော့ အဖေဘက်ကလည်း ချစ်ကြ သည် ။ အမေ့ဘက်ကလည်း သမီးကြီး၏ ရင်သွေးဖြစ်သည့်အပြင် မိန်းကလေးမြေးဦးဖြစ်၍ ချစ်ကြပြန်သည် ။

နှင်းသုစံ အမျိုးတွေကြား ညာတုတ်နေရုံသာ။

သို့သော် နှင်းသုစံ ဖေဖေမေမေတို့ ကလည်း နှင်းသုစံကို ပြည့်စုံအောင် ဖန်တီးပေးထားသည်။ ။

ဆယ်တန်းကို ဖိုက်ဒီနှင့် အေးအေးလေး နှစ်ချင်းပေါက် အောင်ခဲ့ပြီးမှ တန့်နေလေပြီ။ ထိပေါက်ပြီး ထိလက်မှတ် ပျောက်ရသူလို ဖြစ်နေပြီ။ မိမိရှေ့မှာ လေးသုတ်ရှိနေသေးသည်။ ။

တက္ကသိုလ် ဘယ်အချိန် ဖွင့်မလဲကို မမျှော်မှန်းသေး။ ဒီကြားထဲ တစ်နှစ်ကျော်ကျော် ပညာရေး တန့်ခဲ့ရသဖြင့် ဆယ်တန်းအောင်စာရင်း ထွက်တော့ နှင်းသုစံ ဆယ့်ရှစ်နှစ်ဖြစ်သွားသည်။ ။

"နေပါဦး . . . ညည်း အခု ဘာလုပ်မယ် စိတ်ကူးထားသလဲ"

မေးပြန်ပြီ၊ ဖြေပြန်တော့လဲ ခေါင်းပူရဦးမည်။ အပျိုကြီးများ တယ်ခက်တာပဲ။ ထို့ကြောင့် နောက်သို့ ဆုတ်ရင်း . . .

"ယောက်ျားယူမယ် စိတ်ကူးတယ်"

"အမလေး . . . ဘုရားရေ"

တီကြီး သူ့ရင်ဘတ် သူဖိကာ မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူးနှင့် ဘုရားတနေလေပြီ။

"အဟဲ့. . .ဟုတ်တယ်လေ၊ မိန်းမသားတွေအတွက် အကောင်းဆုံးသော အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းမှု အတတ်ပညာတစ်ခုပဲ. . . ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရှာစားရမှာ ပင်ပန်းတယ်၊ ယောက်ျားလုပ် စာကို အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်စားထိုင်ဖြုန်း. . . အဲ. . . ထိုင်သုံးရတာလောက် ငြိမ့်တဲ့ မိန်းမလောက် ကံကောင်းတဲ့ မိန်းမမျိုး ကမ္ဘာမှာ မရှိနိုင်ဘူး၊ တီကြီး ဘာသိလို့လဲ"

"ကျုပ်တို့ ညည်းအမေတို့ ကို အားမကျဘူးလား"

"ဟင့်အင်း. . . ပင်ပန်းတယ်၊ အသက်ကြီးတဲ့ အထိ ငြိမ်ငြိမ်မနေရဘူး၊ တာဝန်ဝတ္တရားတွေ ပီလို့ အားမကျတဲ့ အပြင် စိတ်တောင် ပျက်သေး"

ဟုတ်တယ်လေ၊ တီကြီးက ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှ အထက်တန်း ကျောင်းအုပ်၊ ထို့အတူ မေမေကလည်း ရုံးအဖွဲ့မှူးမြို့နယ်တစ်ခု၏ ရုံးအဖွဲ့မှူးဆိုတော့ များ လိုက်သည့်တာဝန်တွေ။

တီကြီးက အပျိုကြီးဖြစ်သဖြင့် မထောင်းသာလှသော်လည်း မေမေနှင့် ဖေဖေက မယ်တစ်ရွာ မောင်တစ်မြို့၊ မေမေက ဟင်္သာတမြို့မှာ ၊ ဖေဖေက တောင်ငူတပ်တစ်တပ်မှာ ဒုတပ်ရင်းမှူး။ ဖေဖေ ရှေ့တန်းပြန်နား ချိန်၌ မေမေနှင့် တွေ့ဆုံဖို့ အရေး တီးဂျူတီနှင့် ရောက်လာတတ်သည် ။ တစ်ခါတစ်ရံ မေမေက ခွင့်ယူ၊ တော်ရုံတန်ရုံအဖျားလောက်တော့ ခွင့်မယူဘဲ ချွေတာထားရသေးသည် ။ ပင်ပန်း ကြီးလေစွာ။

"နှင်းသုစံ"

"ဘာရဲ တီကြီး"

ခပ်ခွဲခွဲလေး ထူးလိုက်သည် ။

"ညည်း ဆရာဝန် မလုပ်ဘူးလား"

"ရွံ့တယ်"

"အင်ဂျင်နီယာကော"

"ပင်ပန်းတယ်"

"ဆရာမကော"

"အာပေါက်တယ်... အသက်တိုလိမ့်မယ်"

"ဒါဖြင့် ဘာလုပ်မလဲ"

"ယောက်ျားယူပါမယ်လို့ ပြောပြီးပြီကော"

"ခက်တော့တာပဲ... ကလေးတွေ တဖြုတ်ဖြုတ်မွေးပြီး ထိန်းကျောင်း
တဲ့ အလုပ်ပဲ ညည်း လုပ်မလို့ လား"

"ဟက်... ဟား... ဟား... ဟား"

တိကြီးစကားကို သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။ ။

"ဘာရယ်တာလဲ"

"ရယ်ချင်တာပေါ့... ခေတ်မီသိပ္ပံပညာတွေ ဒီလောက် တိုးတက်နေ
တဲ့ ခေတ်မှာ ကလေးကို ယူချင်သလောက်ပဲ ယူမှာ ပေါ့။ မယူချင်လည်း
ရတာပဲ၊ ဒါကြောင့် အပျိုကြီးဖြစ်တာ"

"ပိန္နဲပင် ဆွဲမထည့်ပါနဲ့ ၊ ပညာတတ်တစ်ယောက်ဖြစ်တာ
လောကကြီးမှာ ဘယ်လောက် မျက်နှာပွင့် ဂုဏ်တင့်တယ်သလဲ"

"သူဌေးကတော် အရာရှိကတော်တွေအနေနဲ့ ဂုဏ်သင့်တယ် မျက်နှာ
ပွင့်တာတွေလဲ တစ်ပုံ ကြီးပါနော်"

"တော်ပါတော့ မိကျောင်းသမီးရယ်၊ ညည်းကိုတော့ ကောင်ငယ်
လေးကို ပြောထားရမယ်၊ လွှတ်မထားနဲ့ တော့လို့ ၊ ပေါက်ကရတွေနဲ့
တွေ့သွားမှ ဟုတ်ပေ့ဖြစ်နေမယ်"

"ပေါက်ကရ... တိကြီးကလည်း ၊ နှင်းသုစုံမှာ ဦးနှောက်ရှိတယ်၊ နှင်း
သုစုံ စိတ်တိုင်းကျမှ ယူမှာ ပါ"

"ဘုရားရေ... အိမ်ထောင်ရေးကို ဦးနှောက်နဲ့ ဖန်တီးမယ်၊ နို့နို့တော

င် မစင်သေးဘဲနဲ့ နှင်းသုစံရယ်၊ ထွက်လာတဲ့ စကားတွေက ကြက်သီးထ
စရာပါလား၊ တွေ့များ တွေ့ထားပြီလား"

"နိုး . . . နိုး. . . မကြာသေးခင်ကမှ ပေါ်လာတဲ့ စိတ်ကူးပါ၊ အဲ . .
.မကြာခင်ပဲ အကောင် အထည်ဖော်တော့မယ်"

"ဘာရယ်. . . ညည်းစကားတွေ ကျုပ်နားမလည်ပါလား"

"ဖူးစာရှင် ရွေးချယ်ပွဲကို နှင်းသုစံဦးနှောက်က ပေါ်ထွက်လာတဲ့ အချ
က်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှု ရှိမရှိ လေ့လာသုံးသပ်ပြီးမှ ရွေးချယ်မှာ ပါ၊ ဘာမှ စိ
တ်မပူပါနဲ့၊ သိတယ်မဟုတ်လား . . . ခါးပတ်နက် လေ"

"ခါးပတ်နက်တွေ စိမ်းတွေ နားမလည်ဘူး၊ မိန်းကလေးဟာ မိန်းက
လေး ပီပီသသ နေဖို့ ပဲ ကောင်းတယ်၊ ဖူးစာရှင်ဆိုတာ ရွေးစရာမလိုဘူး၊
အချိန်တန်ရင် သူ့ဘာသာသူ ရောက်လာလိမ့်မယ်"

"အချိန်တန်ရင် နွားပိန်ကန်လိမ့်မှာ စိုးလို့ အချိန်မတန်ခင်ကတည်း
က ကြိုတင်လေ့လာထား ဖို့ မကောင်းဘူးလား"

"အမလေးဟဲ့. . . မိကျောင်းသမီးရဲ့ ၊ လျှာရှည်တော်မူလိုက်တာ၊ ဘာ
အချက်တွေများ ညည်း သတ်မှတ်ထားသလဲ"

"ဒါကတော့ စီးကရက်ပဲ. . . ဟဲ. . . ဟဲ၊ ကိုယ်က ကျူးရင် ကိုယ့်ခူး
တောင် ကိုယ်မယုံရ ဘူးတဲ့ ၊ တီကြီးကို ပြောလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊
တော်ကြာ တီကြီးက တီကြီးသဘောကျတဲ့ တူလောင်းကို လက်ထောက်
ချလိုက်ရင် အလွဲလွဲအချော်ချော် ဖြစ်သွားနိုင်တယ်၊ နှင်းသုစံ သတ်မှတ်
ထားတဲ့ စံချိန် စံညွှန်း ဆယ်ချက်ကို နှင်းသုစံ တစ်ဦးတည်းပဲ သိစေရမ
ယ်၊ သွားတော့မယ် တီကြီးရာ"

နှင်းသုစံ ပြောရင်းမှ ဆယ်ချက်ဆိုသောစကား ပါသွားလေပြီ၊ မဖြစ်

ဘူး ထပြန်မှ ၊ စကား စကား ပြောပါများ စကားထဲမှ ဇာတိပြနိုင်သည် ။
တိကြီးကလည်း ဆရာမကြီးပီပီ လှည့်ပတ်မေး နိုင်သည် ။

"နေဦး . . .ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်လေ"

"ဟင့်အင်း . . .ကြေးအိုးဝင်သောက်မယ်"

ပြောပြောဆိုဆို တိကြီးတို့ တိုက်ခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့သည် ။ အောက်ထပ်၌ ရပ်ထားသော မိမိ ဆိုင်ကယ်ကို မြင်လိုက်ရသည် နှင့် စိတ်ရှုပ်သွားသည် ။

ဘေးကော၊ ရှေ့ရော၊ နောက်ပါ ကားများ ပိတ်ရပ်နေသည် ။

"လူတွေဟာ စည်းကမ်းကို မရှိဘူး၊ ကားရပ်တာတောင် စနစ်တကျ မရှိဘူး၊ သူများ ဆိုင်ကယ်ကိုများ ပိတ်ရပ်ထားရတယ်လို့ "

စိတ်ပေါက်ပေါက်နှင့် ဆိုင်ကယ်ဟွန်းလည်း တီးပစ်၊ ဘေးမှ ကားကိုလည်း ကန်ပစ်လိုက်သည် ။

"တီတီ . . . တီတီ"

"ဒုန်း . . . ဒုန်း"

"နှင်းသုစံကို လာစမ်းလို့ ဘာရမလဲ"

အခန်း (၂)

"ဟေ့... ဘာဖြစ်လို့ ကားကို ကန်ရတာလဲ"

လာပြီ ကားပိုင်ရှင်၊ နှင်းသုစံ မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ ရူပါက ဖြူးသား၊ သို့သော် ...

"စည်းကမ်းမရှိတဲ့ ကားမို့လို့ ပိတ်ကန်ပစ်တာ၊ ခြေထောက်တောင် သနသေး"

"ဆောရီးပဲကွာ... ကိုယ်ကလည်း အလောတကြီးနဲ့ ရပ်စရာနေရာ မတွေ့တာနဲ့ လွယ်တဲ့ နေရာပဲ ရပ်ထားလိုက်မိတယ်၊ ဆောရီးနော် ချာတိတ်"

အဲ... သွားပြီ။ ဒေါင်းတင် မောင်းတင်ထားသမျှ စိတ်တွင်း ရန်လိုစကားတို့ သည် ကားပိုင်ရှင်၏ ရည်ရည်မွန်မွန်တောင်းပန်မှုအောက်၌ အိုးတိုးအန်းတန်းနှင့် ပျောက်ကွယ်သွားရသည်။

"ဒါဖြင့်လည်း လုပ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားကားစုတ်ကြီး မြန်မြန်"

"ကားစုတ်ကြီး မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ယာယီနံပါတ် တစ်နေ့ကမှ ပြောင်းထားတာ"

"လေပန်း ဒန်းစီးမနေပါနဲ့... မြန်မြန်ဖယ်"

နှင်းသုစံ စိတ်မရှည်ချင်တော့။ ဆိုင်ကယ်ပေါ် တက်ခွလိုက်ရင်း ပြော

လိုက်သည်။ ။

ကားပိုင်ရှင်က ခပ်ပြုံးပြုံးနှင့် ကားထဲ ဝင်သွားသည်။ ။ ဟွန်း . . . ရုပ်ကြီးကိုက ပြီတီတီနှင့်။ မိန်းကလေးမြင်တိုင်း အလျှော့ပေး အငမ်းထူ မညှိရပ်ကြီး။

ထိုစဉ် . . .

"ကိစ္စမပြီးသေးဘဲ ထွက်လာရသလား လေးလေး"

"ဒီမှာ လေကွာ . . . ပြဿနာရှင်းနေတာ၊ ခဏလေး"

အမျိုးသမီးများ ကျလောက်တဲ့ ရုပ်နဲ့ အမျိုးသားငယ်တစ်ဦး ထွက်လာကာ ကားပိုင်ရှင်အား ပြောလိုက်သည်။ ။

မဆိုးပါဘူး။

"လေးလေးက လုပ်ပြီ၊ ဟိုမှာ အားနာစရာ"

"အားနာမနေနဲ့ . . . ဒီက ကိုယ်မှားခဲ့တဲ့ အမှားကမှ ပိုအားနာစရာ"

"ဟုတ်တယ် . . . ခင်ဗျား လူလိုသိတတ်တယ်၊ လူအသိမရှိတဲ့ ခင်ဗျားတူကို နည်းနည်းပညာ ပေးလိုက်ဦး ကြားလား . . . သွားမယ်"

ကားအရွေ့ နေရာလွတ်သွားသည် နှင့် အမှာ စကားပြောပြီး နှင်းသုစံ မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ။

ပလက်ဖောင်းပေါ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်လေး ဆွေဆွေခုန် ကျန်ခဲ့သည် ကို ဆိုင်ကယ်နောက်ကြည့်မှန်မှ တွေ့လိုက်ရသည်။ ။ အားရကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်မိသည်။ ။

အချိန်ရတုန်း ရန်ကင်းရှိ ဘွားဘွားတို့ အိမ် သွားရင် ကောင်းမလား၊ မသွားသေးပါဘူး၊ ကြေးအိုးသွားသောက်ပြီး အိမ်ပြန်တာပဲ ကောင်းပါ

တယ်။ ရန်ကုန်နေရတာ အပေါင်းအသင်း မရှိ တော့လည်း ပျင်းစရာအကောင်းသား။

ရွှေတောင်တန်း ကြေးအိုးဆိုင်ကတော့ ဆယ့်နှစ်ရာသီ လူများ ရှုပ်နေသည် ။ တစ်ယောက်တည်း တစ်စားပွဲ ရဖို့ မလွယ်၊ လွတ်နေသည့် တစ်နေရာစာ၌ ဝင်ထိုင်လိုက်သည် ။

အဲ . . . လူရွယ်သုံးယောက်နှင့် မိန်းမကြီးတစ်ယောက်။

"ပွဲကြီး ကြာဆံ၊ ဝက်တစ်ပွဲ၊ ဒီနေ့စားမယ် အမြန်လုပ်"

"ဟုတ်"

ပွဲစားထိုးလေးက သူနှင့် မျက်မှန်းတန်းမိနေပြီ ဖြစ်သဖြင့် သူ့အထာသိပြီးသား။

ပူပူလောင်လောင်နှင့် ကြေးအိုးသောက်၊ ချွေးတွေ ပြန်သည့်အရသာကို နှင်းသုစုံ ကြိုက်သည် ။

ငယ်စဉ်က ရန်ကုန်ရောက်တည်းက ကြေးအိုးသောက်ရမှ ကျေနပ်သော နှင်းသုစုံအကျင့် သည် ကြီးလာတော့လည်း မပျောက်။

"မေမေတို့ များ တွေ့လား သူများ သားသမီးတွေ"

"အဲ . . ."

စကားသံ ကြားရ၍ နှင်းသုစုံစားပွဲကို ဖျတ်ကနဲ ကြည့်လိုက်သည် ။ မျက်လုံးလေးစုံစလုံး မိမိထံ စုပြုံကျရောက်နေပါလား။

ဒီတစ်ချီတော့ အနေခက်သွားသည် ၊ ချစ်ခင်နေသော မျက်လုံးများ ဖြစ်သည် ။

"သမီးလေးက တစ်ယောက်တည်းလား"

"ဟုတ်"

ရည်ရည်မွန်မွန် မေးလာသော အမေအရွယ် လေဒီကြီးကိုတော့ နှင်း
သုစံ ခေါင်းကို ဆတ်ကနဲ ညိတ်ကာ ကောင်းကောင်း မွန်မွန်ပင် ဖြေလို
က်သည်။ ။

"မိဘညီအစ်ကို မောင်နှမတွေ လိုက်မလာကြဘူးလား"

ဘာသဘောနှင့် စပ်စုနေသနည်း။

နှင်းသုစံ ခေါင်းခါလိုက်သည်။ ။

"အန်တီက သားတွေချည်း မွေးထားတော့ သမီး သိပ်လိုချင်တာ၊ ဒီ
တော့ သမီးတို့ အရွယ် မိန်းကလေးတွေ တွေ့ရင် စိတ်ထဲ အရမ်းခင်မင်
လိုလားမိလို့ ပြောမိတာကို စပ်စုတယ် မထင်နဲ့ နော် သမီး"

"ဟုတ်"

လက်စသတ်တော့ လေဒီကြီးက ဆိုက်ကိုကြီးကိုး၊ သမီးရူး ရူးနေ
တာ။ အာ . . .မျက်စိက လွတ်နေသော စားပွဲတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်သည်
နှင့် . . .

"သွားမယ်နော် အန်တီ၊ ဒီက ကျပ်တယ်"

စားပွဲလွတ်ဆီသို့ ပြောင်းရွှေ့ထိုင်လိုက်သည်။ ။

ထိုင်ပြီးမှ စဉ်းစားမိသည်။ ။ လေဒီကြီးကော သားတွေပါ ရပ်ချောကြ
သည် နှင့်အညီ ထူးထူးကဲကဲ မရိုးသားသောအကြည့်မပါ။
ပညာတတ်များ ဖြစ်ကြပုံရသည်။ ။

အမှန်ဆို မိမိစီမံကိန်းအရ ဆိုလျှင်တော့ ရောလိုက်သင့်သည်။ ။ သုံး
ယောက်ကြီးများ တောင် ရွေး၍ ရနိုင်သည်။ ။

ရွေးစရာ များ ခြင်းသည် ကောင်း၏။

ကြေးအိုးပင် ဖြောင့်ဖြောင့်မသောက်နိုင်တော့။ သားအမိလေးယောက်ကို မသိမသာ အကဲခတ်မိသည် ။

ထို့အတူ သားအမိလေးယောက်သည် လည်း ကွက်ကြည့်ကွက်ကြည့်နှင့် ဘာတွေများ ပြောနေကြသည် မသိနိုင်။ ဆူညံနေသော လူသံစုံတို့၏ အခန်းကျဉ်းဝယ် သူတို့ သားအမိစကားသံ သည် လည်း ပျောက်ကွယ်သွားလေသည် ။

စားသောက်ပြီးသည် နှင့် ထွက်ခဲ့သည် ။

ဆန်နီပစ်ကပ်လေးပေါ် မတက်နိုင်သေးဘဲ မိမိအား ပြုံးကြည့်နေသော လေဒီကြီးကို ပြီးပြရ အခက် မဲ့ပြအခက်နှင့် အီလည်လည်ကြီးဖြစ်ကာ ဆိုင်ကယ်ကိုသာ မောင်းထွက်ခဲ့လိုက်သည် ။

ဘယ်လိုကြီးပါလိမ့်။

သားတွေကြီးပဲ မွေးထားသူ၏ သမီးတော်ချင်သည် ဆိုသည် မှာ ချွေးမတော်ချင်ခြင်း ဖြစ်လိမ့် မည်။

ဒီလိုကြီးတော့လည်း နှင်းသုစံ လက်မခံချင်ပါ။

မျိုးရိုးဇာတိတွေ မသိရဘဲ။

နှင်းသုစံကို တွေ့သောသူတိုင်းက ပြောကြသည် ။

ချစ်မွေးပါသည် ဟု ။

ယခုလည်း ထိုသို့ထင်ပါသည် ။

ဒီပုံစံကိုများ ချစ်ကြတယ်လား။

"အဟတ် . . .ဟား"

စိတ်တွင်း ကျေနပ်သလို ပြုံးလိုက်မိသည် ။

"ဟေး"

အံ့မယ် . . ဘေးနားက ယှဉ်မောင်းလာသောဆိုင်ကယ်သမားတစ်ဦး
က သူ့အား ပြုံးပြသည် ထင်ကာ အစွမ်းကုန်သွားဖို့ပြနေသည် ။

ဤမျှ ပေါသောယောက်ျားတွေ့ ဆလံပါပဲ။

ဆိုင်ကယ်ကို ချိုးကွေ့ဝင်လိုက်သည် ။

"ဒုန်း"

"ဝုန်း"

သွားပြီ။ နှင်းသုစံ ဘဝပြောင်းသွားပြီ ထင်သည် ။

အခန်း (၃)

အသက်နှင့်ခန္ဓာကိုယ် အိုးစားကွဲပြီဟု ထင်ထားသော နှင်းသုစံသည် ဘာမျှမဖြစ်ပါလား။

အရှိန်သိပ်မပြင်း၍ ထင်ပါသည် ။

ဆိုင်ကယ်တော့ လဲသွားသဖြင့် ထောင်လိုက်ရသည် ။

"အီး . . . လေးလိုက်တာ"

ဆိုင်ကယ်ထောင်အပြီး၌ လူကို ဖုတ်ဖတ်ခါဖို့ သတိရလိုက်သဖြင့် တင်ပါး၊ ခူးခေါင်းနှင့် တံတောင်ဆစ်များကို ဖုတ်ဖတ်ခါလိုက်စဉ် . . .

ဘာနဲ့ တိုက်မိပါလိမ့်ဟူသော အာရုံဝင်လာသဖြင့် ကြည့်လိုက်မိသည် ။

"မြတ်စွာဘုရား"

ထီသည် စက်ဘီးလဲနေပြီ၊ လူကတော့ စက်ဘီးကို ထောင်ရန် ကြိုးစားရင်း သူ့ထီအုပ်ကြီးကို ရေတွက်နေသည် ။ နှင်းသုစံဆီ အာရုံမရောက်ဘူး ထင်သည် ။

အသာလစ်သွားမှ ။

သို့သော် ထီသည် က လျင်သည် ။

"ဒီမှာ အမိ"

"ဘာလဲ"

ဆိုင်ကယ်ပေါ် ခွမိသော နှင်းသုစုံမှာ မလုံမလဲ ဖြစ်သွားရသည်။ ။ ခပ်ဆတ်ဆတ် ထူးရင်း ပြဿနာရပ်ကို ရင်ဆိုင်ရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ ။

"ကိုယ်ကျူးလွန်တဲ့ အပြစ်ကို ရှောင်ရှားရုံနဲ့ ရမလား"

"ဘယ်သူက ရှောင်နေလို့ လဲ၊ ပြော. . . ခင်ဗျားကို ဘယ်လောက်လျော်ရမလဲ"

"နေဦး . . . တိတိကျကျ တွက်ရဦးမယ် အမိ၊ ဆိုင်ကယ်ကို လမ်းဘေး ကပ်ရပ်လိုက်ဦး"

အံ့မယ် . . . လူက ထီသည် ပေလို့ ပဲ၊ အမိနို့တွေ၊ ဩဇာမာလကာတွေက များ နေသေး။ ကိုယ်က အမှားဖြစ်နေ၍ သာ ငြိမ်ခံနေတာ။ အကောင်းအောက်မေ့နေသလားမသိ။

"သိပ်ကြီးကျယ်မနေနဲ့ . . ဘယ်လောက်ကျသလဲ ပြော"

"ရှေ့ဘီးခွင်သွားတယ်"

"ပြင်လိုက်ပေါ့"

"အမိပြောမှ လား"

"."

တော်တော်ပေရှည်သည့်လူနှင့် လာတွေ့နေသည်။ ။

"ဘက်ထရီ ကွဲသွားတယ်"

"ဘယ်လောက်ကျသလဲ"

"တိတိကျကျတော့ မပြောနိုင်ဘူး၊ နောက်ပြီး ကက်ဆက်က ပျက်သွားသလား မပျက်သွား သလား မသိသေးဘူး"

များ လိုက်သည့် အပျက်အစီးတွေ။

"ဟောဒီမှာ ထီ(၅)အုပ်က ရွံ့ထဲ ကျပြီး ပေသွားတဲ့ အတွက် ဝယ်သူမ ရှိနိုင်တော့ဘူး"

နှင်းသုစံ စိတ်မရှည်ချင်တော့။

ထီသည် ကို ခါးထောက်ကာ မိုက်ကြည့်၊ကြည့်ပစ်လိုက်သည် ။

"ဒီတော့ ဘာလုပ်ရမှာ လဲ၊ ထီငါးအုပ်ဖိုး ပေးမယ်၊ ဘယ်လောက်ကျ သလဲ"

"ဒါ ဈေးရောင်းနေတာ မဟုတ်ဘူး အမိ၊ ဈေးစကားမပြောနဲ့ ၊ အမိ အပြစ်အတွက် ထိုက်တန် တဲ့ ဒဏ်ကြေးငွေကို ဆောင်ခိုင်းတာ၊ ကျုပ် အပိုမလိုချင်ဘူး"

"အမယ်"

နှင်းသုစံ အံ့ဩသွားသည် ။ ထီသည် ကလည်း အလာကြီးပါလား။

"ဒါမှ အမိ မကျေနပ်ရင် ကျုပ်ကတော့ ယာဉ်ထိန်းရဲကို တိုင်ချက်ဖွင့် ရမှာ ပဲ၊ အမိဆိုင်ကယ် နံပါတ် မှတ်ထားပြီးပြီ"

နှင်းသုစံ တွန့်သွားသည် ။ လက်ကောက်ဝတ် ယားသလိုလို ဖြစ်သွား သည် ။

"ဒါဖြင့် ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ ပြောဆိုတော့လဲမပြောဘဲ လေရှည် နေ"

"အမိကိုယ်တိုင် စက်ဘီးပြင်ဆိုင် လိုက်ခဲ့"

"အဲ... အဲဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့၊ ခင်ဗျားကြီး နောက်ကို နှင်းသုစံ... အဲ... ဒီက တကောက် ကောက် လိုက်မနေနိုင်ဘူး၊ မိုးလဲ ချုပ်ပြီ၊ လော လောဆယ် နှင်းသုစံမှာ တစ်သောင်းပါတယ်၊ ယူထား လိုက်ပါ၊ နောက် မှ တိတိကျကျ ကုန်ကျငွေကို နှင်းသုစံ လာပေးမယ်... ကျေနပ်ပြီလား"

"အမိကို ကျုပ်က ယုံရမှာ လား"

"မညာတတ်ဘူး"

"ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ၊ အမိ မှတ်ပုံတင်ပြ"

"ဘယ်ပါမှာ လဲ"

"လိပ်စာပြော... ဒါက အဓိဥပမိရုပ်ကို ကြည့်ပြီးယုံကြည်လိုက်တာ နော်၊ ဆိုင်ကယ်နံပါတ် လဲ ရှိပြီးသားဆိုတော့ အမိ လိမ်ညာလို့ မရနိုင် ဘူး"

ထီသည် က ယာဉ်ထိန်းရဲထက်တောင် ဆိုးနေသေးသည် ။ ယာဉ်ထိန်းရဲသာဆိုလျှင်...

"စိတ်ချ... ခင်ဗျားအိမ်ကို မနက်ဖြန် မိုးလင်းလင်းချင်း အရောက် လာခဲ့မယ်"

"သိပ်အပြောမကြီးနဲ့... မင်းလို ရှုပ်မလာနိုင်ပုံမျိုးနဲ့ အက်ဆီးဒင့် ဘယ်နှစ်ခုနဲ့ တွေ့ဦးမယ် မသိဘူး"

"ခင်ဗျားကြီး ပါးစပ်ပုပ်ကြီးနဲ့ မပြောနဲ့ နော်"

နှင်းသုစံသည် ငွေတစ်သောင်း ထုတ်ပေးရင်း လိပ်စာပါ ပြောလိုက် ရသည် ။ ရန်ကင်းက အဘိုးတို့ အိမ်လိပ်စာ။

မင်းမနိုင်က နှင်းသုစံတို့ တိုက်ခန်းလိပ်စာကိုတော့ ပြော၍ မဖြစ်။ မိ

နိုးမသားနှစ်ယောက် တည်း နေသည် ကို သူသိခံ၍ မဖြစ်။

နှင်းသုစံကိုတော့ ထီသည် က လိပ်စာကတ်လေး ထုတ်ပေးသည် ။
ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်။

"ရဲ့ . . . ပြည်သာယာလမ်း၊ ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်" ဆိုပါ
လား

"ခင်ဗျားကြီးနာမည်က တစ်လုံးတည်းလား"

"အမိ... မျက်စိကောင်းတယ် မဟုတ်လား"

"မကောင်းဘူး. . . ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကြီးဘီးစုတ်ကို ဝင်တိုက်တာ
ပေါ့၊ သွားမယ်. . .ည ကောင်းကောင်း အိပ်ပျော်အောင် အိပ်နော်၊ စိတ်ချ.
. . လာပို့ပေးမယ်"

"လာမပို့ရင် ညနေ ကျုပ်လာခဲ့မယ်"

နှင်းသုစံသည် ထီသည် ရုပ်ကို မှတ်မိအောင် ကြည့်လိုက်သည် ။

ရုပ်ရည်က သားသားနားနားပါလား။

စက်ဘီးမှာ တပ်ထားသောဆိုင်းဘုတ်ကို ကြည့်လိုက်မိတော့ နှင်းသု
စံ ကြိတ်ပြီးလေး ပြုံးကာ ဆိုင်ကယ်ကို မောင်းထွက်ခဲ့သည် ။

အဟင်း . . . "အိပ်မက်ရှင်"တဲ့ ။ ပေးလဲ ပေးတတ်တဲ့ ထီသည် ။
